

Jeff Kinney

Autor d'“El diari del Greg”

És un dels autors de literatura infantil més venuts del món gràcies a un personatge divertit, poca cosa i pringat, el Greg. Jeff Kinney ha col·locat gairebé 60 milions d'exemplars d'una sèrie de llibres –i de pel·lícules– que continua creixent

PERE VIRGILI

“El llenguatge de la infantesa és universal”

◆◆◆◆◆ Jordi Nopca

Jeff Kinney té 43 anys i no pot deixar de somriure. Des que l'any 2007 va publicar el primer títol de *Diary of a Wimpy Kid* n'ha venut milions d'exemplars. El 2009, la revista *Time* el va incloure a la llista de les 100 persones més influents del món, i quan se li comenta la fita ell abaixa la vista, admet que la tria el desconcerta i afegeix: “Ni tan sols sóc la persona més influent a casa meua”. Fill d'un analista militar i d'una professora en una escola d'infermeria, Kinney ha passat per Barcelona per presentar *El tercer en discòrdia* (Estrella Polar / RBA), setè capítol de les peripècies del Greg.

És la segona vegada a la vida que trepitjo el Majestic. La primera va ser per entrevistar John Irving... Uau! Em sembla que no estic a l'altura [riu]. No et voldria decebre.

Què li agrada llegir, a Jeff Kinney? Llegir, lleigeixo poc. Mentre dibuixo, em poso un audiollibre i l'escolto. M'agraden les biografies d'esportistes i la saga de *Joc de trons*. Bill

Bryson m'encanta. És gaire conegut, aquí?

Força. Al meu pare li va agradar molt *Historias de un gran país. Viaje al american way of life*.

Interessant! Els últims llibres que he anat escoltant són la biografia de Salinger i *El jilguero*, de Donna Tart.

Diu que la majoria d'idees dels llibres del Greg li han vingut de la seva vida quotidiana.

És així. Visc en un petit poble de Massachusetts, Plainville –no arriba als 10.000 habitants–, i treballa de programador per a una pàgina web per a nens, Poptropica. Ensenyo a jugar a futbol als meus dos fills. I durant tres anys vaig ser monitor dels Cub Scouts.

Va crear el seu primer personatge quan estudiava a la universitat. L'Igdoof era un jove inexpert que descobria el món, igual que vostè. L'Igdoof era un passerell estrany i poc social, igual que jo. Tots dos estàvem igual de perduts en aquell

“EL GREG ÉS UN NOI FORÇA TÍPIC DE LA SEVA EDAT, PERÒ AMB MÉS DEFECTES I MÉS PRINGAT QUE LA RESTA”

món desconegut, però l'Igdoof era una versió exagerada de mi.

Com va crear el Greg?

A mitjans de la dècada dels 90 vaig intentar convertir-me en ninotaire per a un diari, però vaig descobrir que no tenia prou talent com a dibuixant. Llavors, el 1998, vaig començar a fer tires pel meu compte d'un noi de dotze anys. Aquesta va ser la llavor del Greg. Van passar nou anys fins que vaig ensenyar-ho a un editor i em va proposar convertir-ho en llibre.

Al primer títol de la sèrie, Greg Heffley diu: “Aquest no serà el típic diari”. El que vol fer és “començar les memòries”, perquè quan sigui famós no haurà de contestar a “preguntes estúpides”. S'ho pren com un inici profètic del seu propi èxit?

No hi havia pensat mai! [riu.] En el llibre intentava fer una mica de broma d'aquells nens que de grans volen guanyar molts diners o ser presidents dels Estats Units. A mi

m'agrada contestar a les preguntes, no odio els periodistes... [riu].

El Greg ha acabat l'anomenada elementary school. Abans d'entrar a l'institut, als Estats Units hi ha dos anys d'interregne, l'anomenada middle school. Són anys molt conflictius.

Als dotze anys vaig substituir l'ambient enriquidor de primària per una altra realitat. De cop i volta em creuava amb nens que eren el doble d'alts i que pesaven el doble que jo. Hi havia baralles, insults i tota mena d'entrebanes. Tinc la sensació que, com el Greg, del que es tractava era de sobreviure.

Com presentaria el Greg a un lector que encara no el coneix?

És un noi força típic de la seva edat, però amb més defectes i més pringat que la resta. Als seus diaris, ell és el centre del món...

Per això el Greg retrata els germans sense gaire clemència.

Exacte. El Manny, el germà petit, és el rei de la casa i sembla que no hagi trencat mai cap plat. El Rodrick, que ja és adolescent, és més rondinaire i temible.

Diria que el Greg ha evolucionat gaire, als vuit llibres de la sèrie?

No ho ha fet perquè quan vaig publicar el segon llibre vaig descobrir que l'havia convertit en un noi massa repetit. Llavors vaig tornar al punt d'inici, i des de llavors m'he esforçat molt per mantenir tots els personatges tal com eren al principi, com si fos una *sitcom* de tele.

¿Va prendre cap família televisiva nord-americana de model?

No, tot i que segur que hi ha influències que a mi em passen per alt. Després del Charlie Brown de Schultz, res no ha sigut com abans.

¿Creu que una de les claus de l'èxit de la família del Greg és que són personatges força arquetípics?

És important que els nens es puguin sentir identificats amb el Greg i la relació que té amb els pares, amb els germans i els amics. El llenguatge de la infantesa és universal. Voldria que el que explico no es pogués identificar en un lloc i un temps concret.

Fa tres anys va dir que només escriuria deu llibres. Està a punt de publicar el novè en anglès... El Greg desapareixerà?

Ja no penso el mateix que quan vaig fer aquestes declaracions. Ara entenc el Greg com un personatge de tira còmica. Hi ha pocs autors que els abandonen. L'únic cas que em ve al cap és *Calvin i Hobbes*, de Bill Watterson.◆◆